

Briselē, 2015. gada 23. aprīlī
(OR. en)

8138/15

COPEN 93
EUROJUST 76
EJN 33

PIEZĪME

Sūtītājs:	Alfonso Dastis, vēstnieks un pastāvīgais pārstāvis, Spānijas Pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā
Datums:	2015. gada 19. marts
Saņēmējs:	Rafael Fernández-Pita y González, ģenerāldirektors, Eiropas Savienības Padome
Temats:	Spānijas paziņojumi saistībā ar dažādiem pamatlēmumiem

Godātais kungs!

Saskaņā ar Spānijas Karalistes Tieslietu ministrijas lūgumu un saistībā ar 20. novembra Konstitūtīvā likuma 23/2014 par krimināllietās pieņemtu tiesu nolēmumu savstarpēju atzīšanu Eiropas Savienībā pieņemšanu, kas publicēts Spānijas Valsts Oficiālajā Vēstnesī Nr. 282 (2014. gada 21. novembris), Spānija vēlas sniegt pievienotos paziņojumus saistībā ar šādiem Savienības tiesību aktiem:

Pamatlēmums 2002/584/TI, Pamatlēmums 2008/909/TI, Pamatlēmums 2008/947/TI, Pamatlēmums 2009/829/TI, Direktīva 2011/99/ES, Pamatlēmums 2003/577/TI, Pamatlēmums 2006/783/TI, Pamatlēmums 2005/214/TI, Pamatlēmums 2008/978/TI, Pamatlēmums 2009/299/TI.

(pieklājības frāze)

(paraksts) Alfonso Dastis

SPĀNIJAS VALSTS PAZIŅOJUMI SAISTĪBĀ AR 20. NOVEMBRA LIKUMA 23/2014 PAR
KRIMINĀLLIETĀS PIEŅEMTU NOLĒMUMU SAVSTARPĒJU ATZĪŠANU EIROPAS
SAVIENĪBĀ PIEŅEMŠANU.

**I. Padomes Pamatlēmums 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas
orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm**

- Saskaņā ar pamatlēmuma 34. panta 2. punktu ar šo informējam, ka minētās saistības ir izpildītas saskaņā ar Likuma 23/2014 II sadaļu.
- Ar pamatlēmuma 6. panta 3. punktu tiek prasīts, ka dalībvalstīm ir jāinformē Padomes Ģenerālsekretariāts par tiesu iestādi, kas ir kompetenta izsniegt Eiropas apcietināšanas orderi. Minētais noteikums ir ieviests ar Likuma 23/2014 35. pantu, ar kuru tiesnesis vai tiesa, kas vada lietu, tiek nozīmēta par kompetentu izsniegt Eiropas apcietināšanas orderi, ciktāl šāds ordera veids ir piemērots, un Valsts tiesas izmeklēšanas tiesnesis – par kompetentu izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi. Ja orderis attiecas uz nepilngadīgu personu, kompetents ir Centrālās mazgadīgo tiesas tiesnesis.
- Ar pamatlēmuma 7. panta 1. punktu ir atļauts izraudzīties centrālo iestādi. Ar Likuma 23/2014 6. panta 3. punktu paredz, ka Tieslietu ministrija ir centrālā iestāde, kaut arī tā veic tikai 7. panta 1. punktā minētos pienākumus (tostarp statistikas pienākumus), bet neveic 7. panta 2. punktā minētos pienākumus.
- Ar pamatlēmuma 25. panta 2. punktu tiek prasīts, ka dalībvalstīm ir jāpaziņo Padomes Ģenerālsekretariātam par tās iestādes izraudzīšanos, kas ir atbildīga par tranzīta pieprasījumu saņemšanu. Ar Likuma 27. pantu Tieslietu ministrija attiecīgi tiek izraudzīta par iestādi, kas ir kompetenta atļaut nodotas personas tranzītu caur Spānijas teritoriju.

II. Padomes Pamatlēmums 2008/909/TI (2008. gada 27. novembris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz spriedumiem krimināllietās, ar kuriem piespriesti brīvības atņemšanas sodi vai ar brīvības atņemšanu saistīti pasākumi, lai tos izpildītu Eiropas Savienībā

- Saskaņā ar pamatlēmuma 29. panta 2. punktu ar šo informējam, ka minētās saistības ir izpildītas saskaņā ar Likuma 23/2014 III sadaļu.
- Ar pamatlēmuma 2. panta 1. punktu tiek prasīts, ka dalībvalstīm ir jāinformē Padomes Ģenerālsekretariāts par iestādi, kas ir kompetenta saskaņā ar Pamatlēmumu. Ar Likuma 23/2014 64. pantu paredz, ka šajā jomā tiesneši, kas ir atbildīgi par sodu izpildi, ir kompetenti pārsūtīt nolēmumus, ar kuriem uzliek sodu vai ar brīvības atņemšanu saistītu pasākumu; ja tas attiecas uz pasākumiem, kas uzlikti saskaņā ar Konstitutīvo likumu par bērnu kriminālatbildību, kompetenti ir bērnu lietu tiesneši. Gadījumā, ja soda izciešana vēl nav sāкта, kompetentā iestāde ir tiesa, kas piespriedusi sodu pirmajā instancē. Turklāt Centrālā krimināltiesā ir kompetenta atzīt un uzdot tādu nolēmumu izpildi, ar kuriem uzliek sodu vai ar brīvības atņemšanu saistītu pasākumu. Visbeidzot – centrālie tiesneši, kas ir atbildīgi par sodu izpildi, ir kompetenti veikt iepriekš minēto nolēmumu izpildi. Centrālās mazgadīgo tiesas tiesnesis ir kompetents saistībā ar nolēmumiem attiecībā uz nepilngadīgu personu ievietošanu slēgta tipa iestādē.
- Saskaņā ar pamatlēmuma 23. panta 3. punktu Spānija informē Padomes Ģenerālsekretariātu, ka ar Likuma 23/2014 17. pantu paredz, ka nolēmumam, uz kuru balstās apliecinotais dokuments, nav obligāti jābūt tulkotam spāņu valodā, neskarot tiesu iestādes iespēju pieprasīt tulkojumu, ja tā uzskata, ka tas ir būtisks nolēmuma izpildei.

III. Padomes Pamatlēmums 2008/947/TI (2008. gada 27. novembris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu tādiem spriedumiem un probācijas lēmumiem, kuri paredzēti probācijas pasākumu un alternatīvu sankciju uzraudzībai

- Saskaņā ar pamatlēmuma 25. panta 2. punktu ar šo informējam, ka minētās saistības ir izpildītas saskaņā ar Likuma 23/2014 IV sadaļu.
- Ar 3. panta 1. punktu dalībvalstīm uzliek pienākumu paziņot Padomes Ģenerālsekretariātam par iestādēm, kas ir kompetentas rīkoties saskaņā ar pamatlēmumu. Tādējādi ar Likuma 23/2014 95. pantu tiesnesis vai tiesa, kas vada sprieduma vai probācijas lēmuma izpildi, tiek nozīmēta par kompetentu izsniegt probācijas lēmumu. Turklāt Centrālā krimināltiesa ir iestāde, kas ir kompetenta atzīt un uzdot tāda probācijas lēmuma izpildi, kuru nosūtījusi citas Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentā iestāde. Ja nosūtītais probācijas lēmums attiecas uz nepilngadīgu personu, kompetents ir Centrālās mazgadīgo tiesas tiesnesis.
- Ar pamatlēmuma 5. panta 4. punktu tiek prasīts, ka dalībvalstīm Padomes Ģenerālsekretariātam ir jāiesniedz deklarācija par nosacījumiem, ar kādiem kompetentās iestādes pēc notiesātās personas lūguma var piekrist nosūtīt spriedumu un, attiecīgā gadījumā, probācijas lēmumu citai dalībvalstij (kas nav dalībvalsts, kur notiesātā persona pastāvīgi dzīvo). Ievērojot šo pienākumu, ar Likuma 23/2014 102. pantu paredz – ja notiesātā persona likumīgi un pastāvīgi nedzīvo Spānijā, Centrālā krimināltiesa, kas saņem lūgumu sniegt piekrišanu nosūtīt probācijas lēmumu izdevējiestādei, savu piekrišanu var sniegt vienīgi tad, ja ir izpildīti 101. panta 2. punkta b) apakšpunkta nosacījumi. Ar minēto noteikumu paredz, ka probācijas lēmumi var tikt atzīti vienīgi tad, ja – lai arī notiesātā persona likumīgi un pastāvīgi nedzīvo Spānijā – tās augšupēji radnieki, lejupēji radnieki, brāļi un māsas vai laulātais, vai persona, ar kuru tai ir līdzīga veida attiecības, Spānijā likumīgi un pastāvīgi ir dzīvojuši vismaz piecus gadus, ar papildu nosacījumu, ka notiesātā persona Spānijā ir noslēgusi darba līgumu vai arī tā ir iesniegusi lūgumu, lai probācijas lēmums tiktu izpildīts Spānijā.

- Ar pamatlēmuma 14. panta 6. punktu dalībvalstīm ļauj sniegt paziņojumus par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem tās – rīkojoties kā izpildes valstis – var attiekties uzņemties atbildību pieņemt konkrētus turpmākus lēmumus. Šajā sakarā atbilstīgi Likuma 23/2014 106. panta 1. punktam Spānija paziņo, ka izdevējiestāde, nevis Spānijas tiesa, kas ir atbildīga par izpildi, ir kompetenta pieņemt turpmākus lēmumus saistībā ar pamatlēmuma 14. panta 3. punktā izklāstītajiem gadījumiem.

IV. Padomes Pamatlēmums 2009/829/TI (2009. gada 23. oktobris), ar ko attiecībās starp Eiropas Savienības dalībvalstīm savstarpējas atzīšanas principu piemēro lēmumiem par uzraudzības pasākumiem kā alternatīvu pirmstiesas apcietinājumam

- Saskaņā ar pamatlēmuma 27. panta 2. punktu informējam, ka minētās saistības ir izpildītas saskaņā ar Likuma 23/2014 V sadaļu.
- Ievērojot pienākumu sniegt 6. panta 1. punktā paredzēto paziņojumu par iestādēm, kas ir kompetentas saskaņā ar pamatlēmumu, ar šo informējam, ka, pamatojoties uz Likuma 23/2014 111. pantu, iestādes, kas ir kompetentas izsniegt nolēmumu par pasākumiem, kuri ir alternatīvi pirmstiesas apcietinājumam, ir tiesneši vai tiesas, kas pieņēmuši lēmumu attiecīgo personu kriminālprocesa laikā atbrīvot pret drošības naudu. Savukārt iestādes, kas ir kompetentas atzīt un izpildīt nolēmumu par pasākumiem, kuri ir alternatīvi pirmstiesas apcietinājumam, ir tās vietas izmeklēšanas tiesneši vai tiesneši, kas izskata lietas saistībā ar vardarbību pret sievietēm, kur atrodas attiecīgās personas dzīvesvieta – saskaņā ar minēto iestāžu jurisdikciju attiecībā uz konkrēto nodarījuma veidu. Ievērojot pamatlēmuma 7. panta 3. punktu un saskaņā ar Likuma 23/2014 6. panta 3. punktu Tieslietu ministrija ir centrālā iestāde pamatlēmuma 7. panta 1. punkta piemērošanas nolūkos.
- Ar pamatlēmuma 8. panta 2. punktu dalībvalstīm uzliek pienākumu sniegt paziņojumu par papildu uzraudzības pasākumiem, ko tās ir gatavas pārraudzīt. Informējam, kas saskaņā ar Likuma 23/2014 110. pantu mēs esam gatavi uzņemties šādus papildu uzraudzības pienākumus:

- a) aizliegums iesaistīties noteiktās profesijās vai darbībās, kas saistītas ar varbūtējo nodarījumu;
 - b) aizliegums vadīt mehānisko transportlīdzekli;
 - c) pienākums noguldīt naudas summu vai sniegt cita veida nodrošinājumu, veicot noteiktu iemaksu skaitu vai iemaksājot visu uzreiz;
 - d) pienākums veikt ārstēšanos no narkotikām vai atkarības;
 - e) aizliegums turēt un nēsāt ieročus vai citus konkrētus objektus saistībā ar nodarījumu, attiecībā uz kuru notiek kriminālprocess.
- Ar pamatlēmuma 9. panta 4. punktu tiek prasīts, ka dalībvalstīm Padomes Ģenerālsekretariātam ir jāiesniedz deklarācija par nosacījumiem, saskaņā ar kādiem kompetentās iestādes pēc attiecīgās personas lūguma var piekrist nosūtīt nolēmumus par uzraudzības pasākumiem citai dalībvalstij (kas nav dalībvalsts, kur notiesātā persona pastāvīgi dzīvo).
 - Ievērojot minēto prasību, ar Likuma 23/2014 112. pantu paredz, ka kompetentais tiesnesis vai tiesa lēmumu par pasākumiem, kas ir alternatīvi pirmstiesas apcietinājumam, pārsūta tās dalībvalsts kompetentai iestādei, kurā rodas kāds no šādiem apstākļiem:
 - a) attiecīgā persona likumīgi un pastāvīgi dzīvo izpildes valstī un piekrīt atgriezties uz minēto valsti;
 - b) attiecīgā persona iesniedz lūgumu pārcelties uz citu valsti – uz to, kurā viņš vai viņa ir rezidenti, un minētās valsts kompetentā iestāde piekrīt lūgumam.
 - Atbilstīgi pamatlēmuma 21. panta 3. punktam Spānija ar šo paziņo, ka tā piemēros Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm 2. panta 1. punktu.

V. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/99/ES (2011. gada 13. decembris) par Eiropas aizsardzības rīkojumu

- Saskaņā ar direktīvas 21. panta 1. un 2. punktu ar šo informējam, ka šī direktīva ir īstenota saskaņā ar Likuma 23/2014 VI sadaļu.
- Saskaņā ar direktīvas 3. panta 1. punkta prasībām ar šo informējam, ka direktīvas piemērošanas nolūkos iestādes, kas ir kompetentas izdot un pārsūtīt Eiropas aizsardzības rīkojumu, ir tiesneši vai tiesas, kas vada kriminālprocesu, kurā izdots nolēmums pieņemt aizsardzības pasākumu. Turklāt iestādes, kas ir kompetentas atzīt un izpildīt Eiropas aizsardzības rīkojumu, ir izmeklēšanas tiesneši vai tiesneši, kas izskata lietas saistībā ar vardarbību pret sievietēm, vietā, kurā cietušais dzīvo vai ir iecerējis dzīvot, neskarot 4. panta noteikumus. Tomēr, ja ir izdoti nolēmumi par probācijas vai pirmstiesas apcietinājumam alternatīviem pasākumiem, tas pats tiesnesis vai tiesa, kas jau ir atzinusi un izpildījusi minētos nolēmumus, ir kompetenta atzīt un izpildīt Eiropas aizsardzības rīkojumu.
- Ievērojot direktīvas 4. panta 3. punktu un saskaņā ar Likuma 23/2014 6. panta 3. punktu Tieslietu ministrija ir centrālā iestāde direktīvas 4. panta 1. punkta piemērošanas nolūkos.

VI. Padomes Pamatlēmums 2003/577/TI (2003 gada 22. jūlijs) par to, kā Eiropas Savienībā izpilda īpašuma vai pierādījumu iesaldēšanas rīkojumus

- Saskaņā ar pamatlēmuma 14. panta 2. punktu ar šo informējam, ka minētās saistības ir īstenotas saskaņā ar Likuma 23/2014 VII sadaļu.

VII. Padomes Pamatlēmums 2006/783/TI par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu konfiskācijas rīkojumiem

- Saskaņā ar pamatlēmuma 22. panta 2. punktu ar šo informējam, ka minētās saistības ir izpildītas saskaņā ar Likuma 23/2014 VIII sadaļu.
- Pamatlēmuma 3. panta 1. punktā ir noteikts, ka dalībvalstīm ir jāinformē Padomes Ģenerālsekretariāts par iestādi, kas ir kompetenta pamatlēmuma piemērošanas nolūkos. Saskaņā ar Likuma 23/2014 158. pantu iestādes, kas ir atbildīgas par konfiskācijas rīkojuma izdošanu, ir krimināltiesas vai tiesneši, kas vada spriedumu izpildi, ja īpašuma konfiskācija ir piemērota kā papildu sekas. Iestāde, kas ir kompetenta atzīt un izpildīt konfiskācijas rīkojumu, ir krimināltiesas vietā, kurā atrodas konfiscējamais īpašums. Īpašuma atrašanās vietas maiņas gadījumā netiks zaudēta tās krimināltiesas jurisdikcija, kura izdevusi rīkojumu atzīt un izpildīt uz Spāniju nosūtīto konfiskācijas rīkojumu. Ja apliecinošs dokuments ir izdots attiecībā uz dažādos apgabalos izvietota īpašuma vairākām daļām, krimināltiesas, kura to ir saņēmusi pirmā un kuras apgabalā atrodas vismaz viena no minētajām īpašuma daļām, ir kompetenta vadīt pārējo īpašuma daļu konfiskāciju. Ja izdevējiestāde nezina, kur atrodas konfiscējamā daļa, savukārt apliecinošajā dokumentā ir norādīta tās personas dzīvesvieta vai juridiskā adrese, attiecībā uz kuru ir izdots lēmums, kompetenta ir šās vietas krimināltiesas, pat ja vēlāk tiks konstatēts, ka īpašums atrodas citā apgabalā vai ka persona ir pārcēlusies uz dzīvi citā vietā. Ja ir izdots vienots apliecinošs dokuments attiecībā uz vairākām personām, kas dzīvo vairākās dažādās vietās Spānijas teritorijā, krimināltiesas, kura to ir saņēmusi pirmā un kuras apgabalā atrodas vismaz viena no minētajām dzīvesvietām vai juridiskajām adresēm, ir kompetenta vadīt piespriesto konfiskāciju attiecībā uz apliecinošajā dokumentā minētajām pārējām personām.
- Saskaņā ar pamatlēmuma 7. panta 5. punktu un Likuma 23/2014 170. panta 1. punkta b) apakšpunktu kompetentā krimināltiesas atsakās atzīt un izpildīt konfiskācijas rīkojumu, kas izdots saskaņā ar paplašinātajām konfiskācijas pilnvarām, kas minētas pamatlēmuma 2. panta d) punkta iv) apakšpunktā, ja tā uzskata, ka rīkojums nav saderīgs ar Spānijas Konstitūcijā atzītajām pamattiesībām un pamatbrīvībām.

VIII. Padomes Pamatlēmums 2005/214/TI (2005. gada 24. februāris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz finansiālām sankcijām

- Saskaņā ar pamatlēmuma 20. panta 5. punktu ar šo informējam, ka minētās saistības ir izpildītas saskaņā ar Likuma 23/2014 IX sadaļu.
- Saskaņā ar pamatlēmuma 2. panta 1. punktu ar šo informējam, ka, ievērojot Likuma 23/2014 174. pantu, iestāde, kas ir kompetenta izdot lēmumu, ar ko fiziskai vai juridiskai personai, kurai pieder īpašums vai kura saņem ienākumus citā Eiropas Savienības dalībvalstī, prasa samaksāt finansiālu sankciju, ir krimināltiesa, kas ir kompetenta izpildīt to Spānijā.

Iestāde, kas ir kompetenta atzīt un izpildīt lēmumu, ar ko prasa samaksāt finansiālu sankciju, ir:

- a) vispirms, krimināltiesa vietā, kur notiesātajai personai ir pastāvīgā dzīvesvieta, vai juridiskas personas gadījumā – kur ir tās juridiskā adrese;
- b) alternatīvi, krimināltiesa vietā, kur atrodas jebkurš nekustamais īpašums, kas pieder fiziskai vai juridiskai personai, kurai piemēro finansiālo sankciju;
- c) visbeidzot, krimināltiesa vietā, kur atrodas jebkurš no notiesātās personas ienākumu avotiem Spānijā.

Ja notiesātās personas dzīvesvietas vai juridiskās adreses maiņas, nekustamā īpašuma pārdošanas vai notiesātās personas ienākumu avotu maiņas rezultātā kāds no šiem nosacījumiem mainās, netiks zaudēta tās krimināltiesas jurisdikcija, kura izdevusi rīkojumu atzīt un izpildīt uz Spāniju nosūtīto lēmumu, ar ko prasa samaksāt finansiālu sankciju.

Gadījumos, kad uz vairākām personām attiecas vienots apliecinošs dokuments un viena no minētajām personām atbilst šajā sadaļā izklāstītajiem kritērijiem, kompetentā krimināltiesā var uzņemties atbildību par lēmuma izpildi attiecībā uz visām notiesātajām personām, un šo vienoto lēmumu, ar ko prasa samaksāt sankciju, nav nepieciešams sadalīt starp vairākām personām.

- Ievērojot pamatlēmuma 2. panta 2. punktu un saskaņā ar Likuma 23/2014 6. panta 3. punktu Tieslietu ministrija ir centrālā iestāde, kas ir atbildīga par palīdzības sniegšanu tiesu iestādēm.

IX. Padomes Pamatlēmums 2008/978/TI (2008. gada 18. decembris) par Eiropas pierādījumu iegūšanas rīkojumu nolūkā iegūt priekšmetus, dokumentus un datus, ko izmantot tiesvedībai krimināllietās

- Saskaņā ar pamatlēmuma 23. panta 2. punktu ar šo informējam, ka minētās saistības ir izpildītas saskaņā ar Likuma 23/2014 X sadaļu.
- Saskaņā ar pamatlēmuma 3. pantu Likuma 23/2014 188. pantā ir paredzēts, ka Spānijā iestādes, kas atbildīgas par Eiropas pierādījumu iegūšanas rīkojumu izdošanu, ir tiesneši vai tiesas, kas vada tiesvedību, kurā ir nepieciešams iegūt dokumentus, priekšmetus vai datus, kā arī prokurori, kas vada izmeklēšanas procedūras, kurās ir jāizmanto rīkojums.

Prokuratūra ir arī iestāde, kas kompetenta atzīt un izpildīt Eiropas pierādījumu iegūšanas rīkojumus, ar noteikumu, ka tā var iegūt priekšmetus, dokumentus vai datus, nepieņemot pasākumus, kas ierobežo pamattiesības.

Pretējā gadījumā, ja prokuratūra uzskata, ka tai ir jāatsaka rīkojuma atzīšana vai izpilde, kompetentā iestāde ir izmeklēšanas tiesnesis vietā, kur atrodas jebkurš no priekšmetiem, dokumentiem vai datiem, kurus paredzēts iegūt ar rīkojumu.

Priekšmetu, dokumentu vai datu atrašanās vietas maiņas gadījumā netiek zaudēta tās prokuratūras vai tā izmeklēšanas tiesneša jurisdikcija, kas izdevis rīkojumu atzīt un izpildīt uz Spāniju nosūtīto Eiropas pierādījumu iegūšanas rīkojumu.

Ja apliecinātais dokuments ir izdots attiecībā uz vairākiem priekšmetiem, dokumentiem vai datiem, kuri atrodas dažādos apgabalos, prokurors vai vajadzības gadījumā izmeklēšanas tiesnesis, kas to ir saņēmis pirmais un kā apgabalā atrodas vismaz viens no minētajiem priekšmetiem, dokumentiem vai datiem, ir kompetents vadīt šo pārējo priekšmetu, dokumentu vai datu iegūšanu.

- Ievērojot pamatlēmuma 8. panta 2. punktu un saskaņā ar Likuma 23/2014 6. panta 3. punktu Tieslietu ministrija ir centrālā iestāde, kas atbildīga par palīdzības sniegšanu tiesu iestādēm.
- Pamatlēmuma 23. panta 3. punktā ir noteikts, ka dalībvalstīm ir jānāk klajā ar deklarāciju, ja pamatojumi atteikumam atzīt vai izpildīt rīkojumu, kas izklāstīti pamatlēmuma 13. panta 1. punkta f) apakšpunktā, ir jātransponē savas valsts tiesību aktos. Tādēļ mēs apliecinām, ka abi pamatojumi ir transponēti Spānijas tiesību aktos ar Likuma 23/2014 32. panta 3. punktu un 198. panta 1. punkta d) apakšpunktu.

X. Padomes Pamatlēmums 2009/299/TI (2009. gada 26. februāris), ar ko groza

Pamatlēmumus 2002/584/TI, 2005/214/TI, 2006/783/TI, 2008/909/TI un 2008/947/TI, tādējādi stiprinot personu procesuālās tiesības un veicinot savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz aizmuguriskiem nolēmumiem

- Saskaņā ar Pamatlēmuma 8. panta 6. punktu ar šo informējam, ka minētās saistības ir izpildītas saskaņā ar Likuma 23/2014 33. un 49. pantu.